

Banská Bystrica 26. 11. 2019

POZ 375-2017/II-103-2019

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 7. júna 2018 prihlasovateľom Compass Europe, s. r. o., Poľná 4, 903 01 Senec, v konaní zastúpeným advokátom JUDr. Jozefom Chmurom, Zvonárska 8, 040 11 Košice (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 375-2017/Z-194-2018 z 27. apríla 2018 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „Tatranská haluškáreň“, č. spisu POZ 375-2017, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. POZ 375-2017/Z-194-2018 z 27. apríla 2018 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 375-2017/Z-194-2018 z 27. apríla 2018 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 13. januára 2019) v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) predmetného zákona zamietnutá prihláška slovnjej ochrannej známky „Tatranská haluškáreň“, č. spisu POZ 375-2017 (ďalej „prihlásené označenie“ alebo „prihláška ochrannej známky“), pre všetky nárokované tovary a služby.

Dôvodom napadnutého rozhodnutia bola skutočnosť, že slovné označenie „Tatranská haluškáreň“ ako celok nemá vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám v triedach 29, 30 a 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb rozlišovaciu spôsobilosť, pretože opisuje ich zameranie, obsah, účel, charakter a zemepisný pôvod. Uvedené podľa prvostupňového orgánu vyplynulo z významu slov tvoriacich prihlásené označenie, konkrétne prídavného mena „Tatranská“ odvodeného od zemepisného názvu „Tatry“ (geomorfologický celok na severnom Slovensku a v Poľsku, najvyššie pohorie Slovenska – Malá slovenská encyklopédia, Bratislava, 1993) a pojmu „haluškáreň“ vo význame pohostinský podnik, reštaurácia a pod. Prihlásené označenie podľa názoru prvostupňového orgánu poskytuje relevantnej spotrebiteľskej verejnosti informáciu, že takto označené tovary a služby sú poskytované v rámci pohostinského podniku, reštaurácie – haluškárne nachádzajúcej sa v tatranskej oblasti, resp. ponúkajúcej potraviny, jedlá z tejto oblasti, t. j. poskytujúcej služby typické pre podniky tohto typu, ako sú stravovacie služby, hotelierske služby atď.

V súvislosti s poukazom prihlasovateľa na označenia (Coca Cola, Pepsi Cola a BMW), ktoré úrad zapísal ako ochranné známky do registra, prvostupňový orgán uviedol, že ani jedno z prezentovaných označení nevykazuje také zhodné znaky s prihláseným označením, aby konanie o zápise ktoréhokoľvek z nich mohlo slúžiť ako vzor vo veci konania o predmetnej prihláške ochrannej známky.

Čo sa týka ochrannej známky č. 244417 „Zveropark“, na ktorú prihlasovateľ poukázal vo svojej argumentácii, prvostupňový orgán uviedol, že v prípade opisných označení, ktoré nedisponujú vlastnou

inherentnou rozlišovacou spôsobilosťou, môže prihlasovateľ zápisnú prekážku prekonať predložením dôkazov o nadobudnutí rozlišovacej spôsobilosti predmetného označenia, ako tomu bolo v predmetnom prípade.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 24. mája 2017, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a zároveň mu bola stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľ vo svojej odpovedi doručenej úradu 31. júla 2017 vyjadril svoj nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu, avšak podľa názoru prvostupňového orgánu svojimi argumentmi nevyvrátil skutočnosti uvedené v predmetnej správe úradu, a preto bolo pristúpené k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení nesúhlasil so zamietnutím prihlášky ochrannej známky.

V úvode konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie ide proti doterajšej rozhodovacej praxi úradu. Prihlasovateľ súhlasil s tvrdením prvostupňového orgánu, že každé konanie o zápise označenia do registra ochranných známk predstavuje samostatné konanie, avšak nepovažoval za dôvodné stotožniť sa s jeho záverom, že prihlásené označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť. V tejto súvislosti sa odvolal na zápis cudzojazyčných označení do registra ochranných známk, ako napríklad „Coca Cola“ a „Pepsi Cola“, ktoré podľa prihlasovateľa predstavujú len bežné druhové označenie nápoja, teda sú označeniami bez rozlišovacej spôsobilosti.

Prihlasovateľ sa nestotožnil ani s argumentáciou prvostupňového orgánu týkajúcou sa ochrannej známky č. 244417 „Zveropark“, na ktorú poukázal v rámci prvostupňového konania. Zotrval na názore, že v prípade predmetnej ochrannej známky je zrejme, že ide o „miesto (park) so zvieratami“, pričom žiadny iný význam nie je možné tomuto spojeniu priradiť a zároveň nejde o žiadny špecifický názov, ktorý by mal v sebe zakomponovanú rozlišovaciu spôsobilosť. Na uvedenom podľa prihlasovateľa nemení nič ani tvrdenie prvostupňového orgánu o predložení dôkazu o nadobudnutí rozlišovacej spôsobilosti predmetného označenia. Prihlasovateľ zastal názor, že v prípade ochrannej známky „Zveropark“ nie je možné reálne predložiť akýkoľvek dôkaz o nadobudnutí jej rozlišovacej spôsobilosti, rovnako ako nie je možné predložiť dôkaz o rozlišovacej spôsobilosti slovných označení ako napr. zverokruh, lesopark, pretože ide o bežné zložené slová, ktoré nemajú žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť. S ohľadom na uvedené prihlasovateľ zotrval na názore, že neexistuje žiadny dôvod na zamietnutie prihlášky ochrannej známky „Tatranská haluškáreň“.

Ďalej doplnil, že tvrdenie prvostupňového orgánu, že priemerný spotrebiteľ nebude prihlásené označenie vnímať vo svojej komplexnosti ako označenie obchodného pôvodu nárokových tovarov a služieb, ale len ako označenie opisujúce ich zameranie, účel a charakter, sa neopiera o žiaden fakt, ale ide len o subjektívne a veľmi zjednodušené odôvodnenie.

Prihlasovateľ uviedol, že priemerný spotrebiteľ si nespája označenie s príslušnými tovarmi a službami spôsobom ako to uviedol prvostupňový orgán, ale na základe kvality poskytovaných tovarov a služieb.

Pri aplikácii postupu, ktorý v rámci prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia použil prvostupňový orgán, by podľa prihlasovateľa nemohlo dôjsť ani k registrácii slovného označenia „BMW“ do registra ochranných známk, pretože toto predstavuje skratku slovného spojenia „Bayerische Motoren Werke“, čo voľne preložené znamená „bavorské motorové dielo“. Takéto označenie by teda nemohlo byť zapísané ako ochranná známka, nakoľko ide len o označenie motorového diela z istej časti Nemecka, čo pre spotrebiteľa bude znamenať iba informáciu o tom, že ide o istý „motorársky výrobok z Bavorska“.

Na základe uvedeného prihlasovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zrušil alebo zmenil tak, že povolí zápis prihláseného označenia ako ochrannej známky pre nárokové tovary a služby.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal

napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach označenie uvedené v odseku 1 písm. b) až d) sa zapíše do registra, ak prihlasovateľ preukáže, že označenie nadobudlo pred dňom podania prihlášky, na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky, rozlišovaciu spôsobilosť k tovarom alebo službám, pre ktoré je prihlásené.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Prihláška slovnej ochrannej známky „Tatranská haluškáreň“, č. spisu POZ 375-2017, bola prihlasovateľom Compass Europe, s. r. o., Poľná 4, 903 01 Senec, podaná 20. februára 2017 pre tovary „*krvavé jaternice; mäso, ryby, hydina a zverina; mäsové výťažky; konzervované, mrazené, sušené a varené ovocie a zelenina; ovocné rôsoly, džemy, kompóty; vajcia; mlieko a mliečne výrobky; potravinárske oleje a tuky*“ v triede 29, „*káva, čaj, kakao a kávové náhradky; ryža; chlieb, pekárske a cukrárske výrobky; zmrzliny; cukor, med, melasový sirup; soľ; horčica; ocot, omáčky (chuťové prísady); koreniny*“ v triede 30 a služby „*kaviarne; hotelierske služby; reštauračné (stravovacie) služby; rýchle občerstvenie (snackbary); ubytovanie pre zvieratá; prázdninové tábory (ubytovacie služby); stravovacie služby; prechodné ubytovanie*“ v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ spochybnil prvostupňovým orgánom konštatovanú zápisnú nespôsobilosť prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známok. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať akékoľvek označenie, ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, kresby, písmená, číslice, tvar tovaru alebo tvar obalu tovaru alebo zvuky, ak toto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť a zároveň je vyjadrené v registri úradu spôsobom, ktorý príslušným orgánom a verejnosti umožňuje jasne a presne určiť predmet ochrany poskytnutej majiteľovi ochrannej známky. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlíšiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je nutné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa, s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa

označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlíšiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výluka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorý alebo pre ktorú sa zápis žiada. Takéto označenia by mali ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v predmetnom ustanovení je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú vlastnosť tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Existenciu prekážok brániacich zápisu označenia ako ochrannej známky, ktoré sú uvedené v § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, možno prekonať preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti vo vzťahu k tým tovarom a službám, pre ktoré je označenie prihlásené (§ 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach). Rozlišovaciu spôsobilosť môže označenie nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary a služby označenia ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Uniesť dôkazné bremeno, t. j. označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať, musí v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach prihlasovateľ. Pri posudzovaní, či prihlasovateľ prostredníctvom predložených dokladov preukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, vychádza úrad z okolností konkrétneho prípadu a do úvahy berie viaceré relevantné faktory – predovšetkým charakter označenia, intenzitu, čas, zemepisné rozšírenie, dobu jeho používania, podiel, v akom je označenie zastúpené na trhu, výšku investícií vynaložených na jeho propagáciu a pod.

Pokiaľ ide o vecné dôvody, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je tvorené slovným spojením „Tatranská haluškáreň“ napísaným malými tlačenými písmenami štandardného typu písma s výnimkou začiatočného písmena „T“, ktoré je napísané veľkým tlačeným písmenom, pričom prihlásené označenie neobsahuje žiadne ďalšie slovné alebo grafické prvky či úpravu. Orgán rozhodujúci o rozklade sa stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, že prihlásené označenie bude slovenský spotrebiteľ vnímať ako slovné spojenie, ktorému rozumie. Slovo „Tatranská“ predstavuje prídavné meno utvorené od zemepisného názvu „Tatry“ (geomorfologický celok na severnom Slovensku a v Poľsku, najvyššie pohorie Slovenska – Malá slovenská encyklopédia, Bratislava, 1993) a pojem „haluškáreň“ má význam – prevádzka (pohostinský podnik, reštaurácia a pod.), v ktorej sa podávajú halušky, príp. iné typické jedlá či produkty slovenskej kuchyne. V prospech uvedeného vnímania pojmu „haluškáreň“ priemerným spotrebiteľom podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade svedčí aj skutočnosť, že v slovnej zásobe slovenčiny sa nachádza pomerne veľa slov s koncovkou „-reň“, ktoré sú utvorené od plnovýznamových podstatných mien. Priemerný spotrebiteľ sa bežne môže stretnúť s pojmami ako pekáraň, cukráreň, mliekareň, muštáraň, piváraň, syráraň atď., ako označeniami prevádzok, v ktorých sú buď priamo vyrábané alebo aj ponúkané rôzne výrobky – v pekárni sú ponúkané pekárenské výrobky, v syrárni sa produkujú syry, v muštárni sa vyrábajú a ponúkajú mušty atď., a preto aj v prípade stretnutia s pojmom „haluškáreň“ bude vedieť okamžite a bez ďalšieho rozmyšľania tomuto pojmu priradiť jednoznačný význam.

S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že prihlásené označenie „Tatranská haluškáreň“ ako celok bude spotrebiteľ vnímať vo význame „prevádzka (pohostinský podnik, reštaurácia a pod.) nachádzajúca sa v tatranskej oblasti, v ktorej sa podávajú halušky, príp. iné typické jedlá či produkty slovenskej kuchyne“.

Vychádzajúc z uvedených skutočností v prípade prihláseného označenia bude príslušný spotrebiteľ nárokovaných tovarov „*krvavé jaternice; mäso, ryby, hydina a zverina; mäsové výťažky; konzervované, mrazené, sušené a varené ovocie a zelenina; ovocné rôsoly, džemy, kompóty; vajcia; mlieko a mliečne výrobky; potravinárske oleje a tuky*“ v triede 29 a „*káva, čaj, kakao a kávové náhradky; ryža; chlieb, pekárske a cukrárske výrobky; zmrzliny; cukor, med, melasový sirup; soľ; horčica; ocot, omáčky (chuťové prísady); koreniny*“ v triede 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ktorého predstavuje široká

spotrebiteľská verejnosť s priemerným stupňom pozornosti, reprezentovaná jednak koncovými spotrebiteľmi – konzumentmi v oblasti potravín, stravovania, reštaurácií, hotelierskych a ubytovacích služieb a tiež aj odborná verejnosť pôsobiaca v tomto odvetví, prihlásené označenie vo vzťahu k uvedeným tovarom okamžite a bez ďalšieho uvažovania vnímať ako opisné, poskytujúce mu priamu informáciu o charaktere, zameraní a zemepisnom pôvode týchto tovarov, konkrétne, že ide o tovary, ktoré sú podávané alebo spracované v prevádzke (pohostinskom podniku, reštaurácii a pod.) nachádzajúcej sa v tatranskej oblasti, v ktorej sa podávajú halušky, príp. iné typické jedlá či produkty slovenskej kuchyne. Orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné uviesť, že prihlásené označenie nie je svojou formou a obsahom do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať ním označené tovary, a preto je dôvodné konštatovať, že prihlásené označenie je označením bez rozlišovacej spôsobilosti. Inak povedané na základe prihláseného označenia príslušný spotrebiteľ nebude schopný odlišiť uvedené nárokované tovary od tovarov iných subjektov na trhu.

Orgán rozhodujúci o rozklade ďalej zastáva názor, že príslušný spotrebiteľ bude prihlásené označenie považovať za označenie bez rozlišovacej spôsobilosti, poskytujúce mu informáciu o charaktere, zameraní a zemepisnom pôvode aj vo vzťahu k nárokoványm službám „kaviarne; hotelierske služby; reštauračné (stravovacie) služby; rýchle občerstvenie (snackbary); ubytovanie pre zvieratá; prázdninové tábory (ubytovacie služby); stravovacie služby; prechodné ubytovanie“ v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, t. j. že ide o hotelierske, reštauračné, stravovacie či ubytovacie služby, ktoré sú poskytované v rámci prevádzky (pohostinského podniku, reštaurácie a pod.) nachádzajúcej sa v tatranskej oblasti, v ktorej sa podávajú halušky, príp. iné typické jedlá či produkty slovenskej kuchyne.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s prvostupňovým orgánom konštatuje, že prihlásené slovné označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, keďže predstavuje označenie všeobecného charakteru, na základe ktorého spotrebiteľ nedokáže takto označené tovary a služby prihlasovateľa odlišiť od rovnakých tovarov a služieb iných subjektov. Vzhľadom na to, že prihlásené označenie ako celok vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám len opisuje charakter, zameranie a zemepisné miesto poskytovania tovarov a služieb, zároveň napĺňa zápisnú výlukú v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach.

Ako vyplýva z podaného rozkladu, prihlasovateľ v rámci svojej argumentácie v prospech zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia poukázal na zápisy cudzojazyčných označení „Coca Cola“ a „Pepsi Cola“ ako ochranných známkok. Zastal názor, že v ich prípade ide len o bežné druhové označenie nápojov, t. j. podľa jeho názoru o označenia bez rozlišovacej spôsobilosti. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné konštatovať, že každé zápisné konanie je samostatným konaním a pri rozhodovaní v ňom zohrávajú úlohu konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu, ktoré musia byť zobrazené do úvahy, pričom významnú úlohu majúcu vplyv na výsledok konania môžu zohrávať aj drobné rozdiely. Zápisná spôsobilosť označení sa posudzuje vždy individuálne s ohľadom na špecifiká každého prípadu, a preto je zřejmé, že závery z jedného prípadu nemožno automaticky vzťahovať na iný prípad. Odkaz na iné zapísané ochranné známky môže byť relevantný iba v prípade, kedy by zahŕňal úplne analogické skutkové okolnosti. Samotné poukazovanie na zápisy ochranných známkok nemôže automaticky viesť k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné len preto, že v minulosti boli do registra ochranných známkok zapísané označenia, o ktorých sa prihlasovateľ domnieva, že ide o označenia obdobného charakteru ako je prihlásené označenie. V tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že zápisná spôsobilosť označenia sa vždy posudzuje v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je toto prihlásené na zápis do registra.

Pokiaľ ide o ochranné známky pozostávajúce zo slovného spojenia „Coca Cola“ a „Pepsi Cola“, orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že v registri ochranných známkok vedenom úradom figuruje veľké množstvo takýchto ochranných známkok platných na území Slovenskej republiky. Medzi najstaršie ochranné

známky „Coca Cola“ patria obrazové ochranné známky č. 98990 a č. 159576 „“, ktoré boli do registra ochranných známkok zapísané v roku 1933 a 1970, ako aj obrazová ochranná známka

č. 156476 „“ zapísaná do registra v roku 1966. Obrazová ochranná známka č. 96239 „“ bola do registra ochranných známkok zapísaná v roku 1937, slovná ochranná známka č. 157517 „PEPSI –

COLA“ s dátumom zápisu v roku 1967 a priestorová ochranná známka č. 165841 „ „“, ktorá bola do registra ochranných znáмок zapísaná v roku 1985. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade predmetných ochranných znáмок ide o ochranné známky zapísané do registra pred mnohými rokmi, pričom nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že v čase ich zápisu do registra slovné označenia „Coca Cola“ a „Pepsi Cola“ predstavovali druhové označenia nápojov. Zároveň nemožno opomenúť skutočnosť, že vyššie spomenuté ochranné známky predstavovali vo väčšine prípadov obrazové ochranné známky. Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v prípade ochranných znáмок „Coca Cola“ a „Pepsi Cola“ nejde o rovnaké skutkové okolnosti, ako je tomu v preskúvanom prípade, a teda odvolávania sa prihlasovateľa na ne je dôvodné považovať za bezpredmetné.

Čo sa týka ochrannej známky č. 244417 „Zveropark“, na ktorú prihlasovateľ tiež poukázal v preskúvanom prípade, orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že v konaní o zápise predmetného označenia do registra ochranných znáмок boli zo strany úradu uplatnené zápisné výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach, ktoré boli prihlasovateľom prekonané preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti predmetného označenia vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám. Prihlasovateľ predložil dôkazné materiály, z ktorých vyplynulo intenzívne a dlhodobé používanie označenia „Zveropark“ a tak v tomto konkrétnom prípade prekonal nedostatok rozlišovacej spôsobilosti v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade tiež uvádza, že poukazovaním na zapísané ochranné známky nemožno prekonať konštatovaný nedostatok rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia. Pokiaľ ide o tvrdenie prihlasovateľa, že v prípade niektorých označení, ako napríklad „zverokruh“, „lesopark“ a podľa prihlasovateľa ani v prípade označenia „zveropark“, nie je možné reálne predložiť akýkoľvek dôkaz o nadobudnutí ich rozlišovacej spôsobilosti, pretože ide o bežné zložené slová, ktoré nemajú žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť, uvedené podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade nijako neovplyvňuje záver, že v prípade prihláseného označenia ide o označenie bez rozlišovacej spôsobilosti, ktoré nie je schopné individualizovať ním označené tovary a služby.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď prihlášku ochrannej známky „Tatranská haluškáreň“, č. spisu POZ 375-2017, zamietol v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúvanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

JUDr. Jozef Chmura
Zvonárska 8
040 11 Košice